

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg synes, ministeren vover sig lidt langt ud. Hvis vi skal til at inddrage vikingerne og deres brug af svampe og alle mulige andre ting ind i det, kan vi få en lang og spændende debat, men det er måske ikke lige det, der er lagt op til.

Som ministeren jo udmærket ved, er der mange i dette samfund, der bruger forskellige rusmidler. Jeg har da oplevet, at ministeren også selv drikker et glas vin en gang imellem, og det er der mange af os andre der også gør. Jeg har ikke nogen ambition om, at vi inden for hverken særlig kort eller særlig lang tid får et samfund, hvor folk ikke har behov for rusmidler.

Det, der for os er det afgørende, er, at når det er et almindeligt forbrug af rusmidler, som ikke er til stor skade for andre og heller ikke er livstruende for en selv eller kan medføre meget alvorlige skader, og så længe man bruger det fornuftigt, skal folk selv have lov at vælge, om de vil ryge hash eller de vil drikke alkohol. Det skal vi sådan set ikke blande os i fra statens side. Derimod skal vi sætte meget kraftigt ind over for misbrug, og her gælder det bl.a. om at sikre en ordentlig statskontrol, sikre ordentlig oplysning osv. Det er det, vi håber at opnå med en legalisering af cannabis.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvndal, og efter ham er det igen sundhedsministeren.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Det er jo sådan helt kort, for ministeren blev jo grebet af talens rus – det er et legalt rusmiddel, ja – og nåede derfor slet ikke at besvare det indlysende spørgsmål om, hvilke succeskriterier regeringens har.

Jeg spørger bare igen: Hvis det nu viser sig om 2 år, at der er lige så mange eller flere, der benytter sig af cannabis, er man så gået den forkerte vej, og har man anbefalet en forkert medicin? Vil man så tage konsekvensen af det og sige, at det der med nultolerance ikke var klogt, at det måske var klogere at kigge på en afkriminalisering, samtidig med at man bruger samfundsmidlerne til forebyggelse, behandlinger osv.?

Det håber jeg at ministeren vil svare på, og jeg håber, at ministeren vil gøre det uden polemiske bemærkninger om ting, jeg sådan set ikke har spurgt om.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det med talens kraft er jo rigtig. Her har vi at gøre med et rusmiddel, som både hr. Villy Søvndal og jeg selv er forfalden til, men det er vist også legalt.

Jeg vil sådan set returnere spørgsmålet, for jeg vil gerne give hr. Villy Søvndal medindflydelse på, hvordan det skal besvares. Hvad er det for en udvikling i cannabis, vi skal kunne aflæse, hvis vi følger det her forslag, før hr. Villy Søvndal erkender, at det er en forkert linje, der er lagt ved at lægge en legaliseringsvej? Eller hvad er det for en nedgang, der skal være, for at man kan sige, at det var godt, at vi valgte en legaliseringsvej?

Kl. 12.50

Det siger jeg jo, for uanset om man vælger den ene eller den anden vej, er vi jo altså, og det var det, jeg glædede mig så meget over, grundlæggende enige om, at det gælder om at begrænse forbruget. Derfor skal vi jo så dybest set i givet fald måles på den samme vægt.

Noget andet var jo, hvis det, der gjaldt, var det, man kunne have en mistanke om, nemlig at det sådan set ikke gjaldt om at begrænse forbruget, i hvert fald ikke for alle grupper. Men da vi grundlæggende er enige om, at det handler om at begrænse forbruget, kunne det da være interessant i fællesskab at sætte succeskriterierne. Derfor må hr. Villy Søvndal kunne svare lige så matematisk nøjagtigt på, hvad der er hr. Villy Søvndals succeskriterium, som jeg skal kunne svare på, hvad der er mit succeskriterium.

Jeg vil sige, at det, der er vores succeskriterium, er, at den stigning, som vi har set i unges omgang med euforiserende stoffer – her sigter jeg altså ikke kun til hash, men sigter bredere – bør knækkes. Men at stå og binde sig op på præcise procenter vil jeg sådan set gerne advare imod, for jeg tror, at sagen er mere kompleks end som så. Det bør være en målsætning for os i Danmark, at vores unge har et forbrug, som ikke forekommer at eskalere set i forhold til unge i en række andre sammenlignelige lande. Det er et pejlemærke. Og sådan kunne man definere flere pejlemærker.

Men jeg mener sådan set, at hr. Villy Søvndal med lige så stor rette, som man kan kræve det af mig, bør kunne sige, hvad det er for et succeskriterium, der gælder, for at man kan sige, at anarkiets linje viser sig at være den rigtige linje.